

Ali ni čudno, da staro in novo leto loči le sekunda, ki se je vedno tako veselimo? In kaj je sploh novo leto? Je to nova priložnost, nov začetek, novo poglavje v naši knjigi, ki jo poizkušamo napisati čim bolj zanimivo, v njej omeniti padce, podrobno pa orisati vzpone in uspehe? Mislim, da drži zadnje, saj je začetek nekaj novega, čas, v katerem pozabljam na stara poglavja in se trudimo pisati boljša in zanimivejša, kot so bila prejšnja. Torej, potrudite se, da bo vaše letošnje poglavje še boljše in zanimivejše kot lansko in da si ga bodo vaši bližnji, predvsem pa vi, zapomnili kot eno izmed boljših. Srečno!

Viktorija

Dogajalo se je ...

ŠOLA V NARAVI

Šestošolci smo bili med 11. in 15. januarjem v šoli v naravi na Golteh. Največ časa je bilo namenjenega smučanju, imeli pa smo tudi orientacijo, večerni pohod, sankanje, delavnice aktivnega poslušanja in zabavo. Prebivali smo v hotelu, kjer smo imeli zares lepe sobe in okusno hrano.

Kaja Firm

V šoli v naravi mi je bilo najbolj všeč, ko smo se kepali in sankali; fantje smo kepali punce, one pa nas. S sanmi smo naredili »vlak« in se spustili po hribu, bilo je zelo zabavno.

Jure Vrhovnik

Meni je bil najbolj všeč četrtkov disko. Vsaka soba se je predstavila s svojo točko. Poslušali smo glasbo, plesali in se smejali. Spoznala sem, da je vredno biti ves teden s prijatelji, čeprav pogrešaš družino. Zadovoljna sem, ker sem izboljšala svoje smučarsko znanje.

Maja Žižek

Vedno smo smučali pod učiteljevim vodstvom, le v sredo nam je dovolil, da smo lahko nekaj časa smučalo prosto. Bilo je zanimivo in zabavno. Učitelj je bil z nami zadovoljen, saj smo se držali dogovora in se je končalo brez padcev in poškodb.

Grega Kumer

Zelo mi je bilo všeč spoznavati pravilno tehniko smučanja. Naš učitelj smučanja je bil zelo zabaven. Zadnji dan smo imeli tekmo. Sprva smo mislili, da bo zaradi megle odpovedana, na srečo pa se je potem megla dvignila, da smo lahko tekmovanje izpeljali do konca. Teden na Golteh je bil zelo zanimiv. Komaj čakam, da bom staršem pokazala, kako sem se naučila smučati.

Laura Rosenstein

V sredo smo imeli predavanje o varnosti na smučišču. Pozorno sem poslušal, saj je bilo zelo zanimivo. Znanje, ki sem ga osvojil, mi bo prišlo prav.

Vid Povše Acman

Zelo rad smučam. Že v preteklem šolskem letu sem se v projektu Naučimo se smučati veliko naučil. Zelo sem se veselil letošnje šole v naravi – smučanja na Golteh. Imeli smo prijaznega vaditelja, ki nas je vodil in spodbujal. Z rezultatom na tekmovanju, ki smo ga imeli zadnji dan, sem bil zadovoljen, prav tako tudi moji starši.

Damjan Kovač

Ko so bili moji sošolci v šoli v naravi, sem moral zaradi z vina roke ostati doma. V ponedeljek sem si prepisoval zamujeno snov, potem pa sem šel k dedku in babici. Delali smo klobase, a sem bil žalosten, saj mi stric ni pustil rokovati s strojem za izdelavo klobas. V četrtek smo delali še salame. Mesar, ki je prišel pomagat, je bil velik šaljivec, šale je stresal kar iz rokava. V petek sem kuhal kosilo, potem pa sem komaj čakal, da je prišel domov Vid. Brez njega je bilo dolgočasno, saj se nisem imel s kom kregati.

Jon Povše Acman

Pesniški poskusi

PETER PREVC

Peter Prevc slovenski je skakalec,
je boljši kot orel letalec.
Leti kot orlica,
kmalu čaka ga Planica.
Ob skakalnici bomo stali,
v rokah pa naše zastave držali.
Svetovni prvak je postal,
za to je trdo garal.
Nikoli zlomil ni smuči,
saj se z bratom perfekcije drži.
Peter in Domen po nebu letita,
po nove medalje hitita.

Ana Petek, 6. a

CELICA

Celična membrana
je kot prava dama,
dobre stvari skozi spravi,
zunaj pa slabe zaustavi.

Celična stena ima trdnost veliko
in celici daje značilno obliko.
Citoplazma je bazen,
v katerem organeli delajo dan za dnem.

Mitohondrij zračnik je veseli,
zgleda kot fižolček debeli.
Brez njega dihanje ni možno,
kot vse ostalo, deluje krožno.

Jedro je veselo,
a ima kar težko delo.
Vse v celici nadzoruje
in neprestano deluje.

Vakuola mehurček je okrogel,
bolj z vodo napolnjen bit ne bi mogel.
Brez njega rastlina propade,
cvetje z nje hitro odpade.

Pri fotosintezi je v pomoč
kloroplastov vedno zeleni obroč.
Fotosinteza je pridelava kisika,
znanje o njej je učenčeva odlika.

Ana Petek, 6. A

Le kaj bi brez njih?

MOJ ATI

V naši družini je šest članov. To smo: stara mama, mami, ati, moji dve sestri in jaz. Vsi skupaj živimo na manjši kmetiji v Ljubiji oziroma t. i. Kolovratu. Predstavila bom atija, saj ga najboljše poznam in se z njim tudi najboljše razumem.

Mojemu atiju je ime Janez, star je 37 let. Ker se je začel približevati srednjim letom, dobiva sive lase. Ti so postrizeni na ježka. Ima ovalen obraz svetle polti. Na obrazu so že vidne tudi gubice. Ima košate obrvi in modre oči. Visok je 178 cm. Ni ravno športne postave, ker pa se vsakodnevno ukvarja s fizičnim delom, je izredno močan. Ponavadi je oblečen v kavbojke in ohlapno majico. Čeprav ni tip človeka, ki bi dal vse za dober izgled, se za posebne priložnosti rad lepo uredi.

Najraje je žlikrofe in gobovo juho, za sladico pa ima najraje rožičevo pecivo. Zjutraj in po kosilu vedno pije kavo.

Moj ati je zelo delavna oseba, zaposlen je v Keramiki v Gorenju. Občasno dela ob sobotah, zelo redko pa tudi ob nedeljah. Dela v treh izmenah. Najbolj je srečen, ko mu ni treba v službo. Doma mu dela nikoli ne zmanjka. Nikoli ga še nisem videla, da bi sredi dneva gledal televizijo - razen ob nedeljah. Najraje renovira stroje.

Prosti čas ima le ob večerih. Takrat gleda dnevnik. Zelo rad gre na sprehod, saj se takrat najbolj sprosti.

Moj ati je dober svetovalec, velikokrat mi svetuje glede šole. Je hitre jeze, zato ga ni dobro izzivati. Rad se tudi pošali, sploh na moj ali sestrin račun. V družbi pa je bolj tih in se drži v ozadju. Je deloholik, vedno mora kaj početi. Je velik ljubitelj živali. Najraje ima pse, predvsem labradorce. Ne mara pa čebel, saj so ga že velikokrat napadle. Zelo rad posluša tudi glasbo. Najraje posluša radio Veseljak in radio Center. Je pa tipični Savinjščan, saj je zelo varčen.

Mojca Belak, 9. b

MOJA SESTRA

Moja sestra Urška je zame zelo pomembna oseba, saj z njo preživim veliko časa. Stara je 18 let, nižje rasti, kar je podedovala po starših, meri le dobrih 160 cm. Njeni lasje so svetlejšje barve, a ne popolnoma "blond". Postriženi so na paž, kar ji lepo pristaja, saj ima goste lase z dokaj bujnim volumnom. Urškin obraz z izrazitimi ličnicami je svetle polti. Njene ustnice so srednje velikosti, prav tako tudi njen nos. Ima globoko ležeče oči, ki so čudovite nežno rjave barve. Nad njimi ležijo močne in lepo oblikovane obrvi svetlo rjave barve. Včasih si nadene tudi očala za kratkovidnost. Urška ima dobro negovano kožo, nima večjih problemov z mozolji.

Veliko časa posveča urejenosti, oblači se po najnovejših trendih. Najraje obleče temne kavbojke, srajco ali pulover ter gležnjarje, ogrne pa se s temnejšim plaščem. Njen stil oblačenja mi je všeč, saj je poseben, zato si pogosto sposodim kakšen kos njenega oblačila, kar pa jo razjezi.

Urška je precej raznovrstno hrano, a ima zelo prefinjen okus. Zelo rada si pripravi zelenjavno kremno juho, ki jo sama skuha najbolje. Največkrat se odžeja kar z vodo ali pa s čajem, predvsem zeliščnim.

Moja sestra živi z mano, starši ter starimi starši v dvonadstropni hiši v Ljubiji. Obiskuje 4. letnik Gimnazije Lava – evropski oddelek, kjer je prav dobra učenka. Vsako leto se dokaže tudi na tekmovanjih. Poleg učenja ji ostane še nekaj prostega časa, ki ga porabi predvsem za branje ter fotografiranje. Skupaj z mano pa rada sprehaja psa.

Urška je zelo inteligentna, zaradi česar se pogosto postavi zase in je prepričana, da ima le ona prav. V družbi neznancev je zadržana in mirna, zato ima le nekaj pravih prijateljev. Je zagotovo najbolj leno bitje v naši hiši. Za šolo se trudi, a doma ne pomaga pogosto. Ima sicer dober smisel za humor, drugače pa ni ravno dekle za zabavo. Še posebno ne, ko se šalimo na njen račun. Je dobra prijateljica in veliko časa, po mojem mnenju preveč, preživi ravno s prijatelji in posledično manj z mano, zato se včasih skregava. Moja sestra je vedno pripravljena pomagati. Tudi meni pogosto pomaga pri delu za šolo, saj ima veliko znanja. Je tudi zelo odločna oseba, ve, kaj si v življenju želi, in ima točno načrtane cilje. Ko pa ima slabe dneve, je zelo zamerljiva. Takrat nisva ravno v najboljših odnosih. Kljub temu jo imam rada, saj prenašava druga drugo že dobrih 14 let.

Zala Kumer, 9. a

MOJ BRAT

Prva štiri leta življenja sem bila edinka, vesela, nasmejana deklica. Potem pa je prišel 15. februar 2004, dan, ko se je rodil moj brat Oskar. Zame se je takrat veliko spremenilo.

Oskar trenutno obiskuje 6. razred in je zelo uspešen. Najbrž bi morala biti vesela zanj, a sem vedno, ko dobi petico, deležna ostrih besed staršev, ki iz neznanega razloga želijo, da sem podobna njemu.

Oskar meri 155 centimetrov, tehta 40 kg, številka njegove noge pa je 38. Za svoja leta je srednje visok. Je zelo suh, kar mu zavidam, hkrati pa se mi ne zdi pošteno, saj poje veliko več kot jaz.

Njegov obraz je še vedno zelo otroški, upravičeno, saj je star le 11 let. Lasje, ki so mu še nedolgo nazaj segali do ramen, so zdaj po mojem nenehnem norčevanju dolgi približno 10 centimetrov. Lahko mi je zelo hvaležen, saj zdaj izgleda malo bolj dostojanstveno; seveda pa še zmeraj ne mara glavnika, torej mu lasje po navadi štrlijo na vse strani in so zelo zanemarjeni. Všeč so mi zgolj zato, ker so lepe svetlo rjave barve in niso hitro mastni. Če pogledaš njegov obraz od blizu, opaziš, da je porjavel in pokrit s pegami in majhnimi brazgotinicami. Dolge črne trepalnice krasijo njegove svetle rjave oči, obrvi pa so zelo svetle in skoraj neopazne, med njimi ima brazgotino polkrožne oblike. Nos je majhen in pokrit z nekaj pegami. Nad koničasto brado ima majhne in precej blede ustnice, v ustih pa lepo oblikovane zobe.

Sicer pa na telesu nima drugih posebnosti, izjema je le del kože na njegovi levi nogi, ki je temnejše obarvan zaradi opekline pred nekaj leti.

Njegov stil oblačenja je zelo monoton in primeren za enajstletnika. Doma večino časa nosi trenirko in majico ali pulover, za v šolo pa obleče kavbojke in preprosto majico ali jopico. Skoraj vedno je obut v športne čevlje.

Najraje je palačinke, koruzne kosmiče, pečen krompir in moje živce, od pijač pa ima najraje kakav.

Oskar je zelo delaven, odločen in ni len, z veseljem konča vse, kar začne, je zelo resen pri delu za šolo. Je umirjen tip človeka in ni zelo družaben. Večino časa preživi doma v svoji sobi, le včasih se druži s prijatelji, ki jih ni veliko. Najbolj sproščeno se počuti v družbi staršev, bratrancev in sestričen. Zelo rad ima živali, do katerih je zelo prijazen. Včasih je celo koristen, to je takrat, ko mi je dolžan uslugo ali denar. Rad se hvali in uživa, ko je v centru pozornosti, saj je zelo razvjen. Njegova razvjenost je vidna tudi pri izbirčnosti glede hrane. Čeprav veliko poje, veliko stvari ne mara, kot na primer čokolade in večine zelenjave. Je cmera, saj velikokrat joka zaradi nepomembnih stvari. Največkrat takrat, ko mu kaj ne gre po načrtu ali ko ga mami prisili, da si umije lase.

V prostem času rad teži, mi greni življenje in posluša glasbo. Posluša elektronsko glasbo, tudi rok mu ni tuj. Hodi tudi v glasbeno šolo, kjer igra bobne.

Čeprav mi gre Oskar včasih zelo na živce, pa si po drugi strani življenja brez njega ne znam predstavljati. Kmalu bova odrastla in takrat bova živela vsak zase. Vem, da ga bom takrat zelo pogrešala.

Talija Žerak Urbanc, 9. a

MOJA SESTRA

Enkrat pretežno jasno, drugič delno oblačno, tretjič nevihte, nato spet čisto jasno. Ja, tako hitro se spreminja razpoloženje moje sestre Maje. Kot vreme. Resnično ne poznam človeka, ki bi se mu razpoloženje tako hitro spreminjalo, in to je njena res

izrazita lastnost. Nekateri pravijo, da sva si z Majo čisto podobni, drugi pa, da sva zelo različni. No, jaz pa mislim, da si res nisva nič podobni.

Maja ima dolge temno rjave lase, rjave oči in nad njimi obrvi, ki si jih vztrajno poizkuša urediti, a ji po mojem mnenju to ne uspeva najbolje. Njen obraz se skozi leto zelo spreminja. Poleti je zagorel, pozimi pa bolj svetel. Na njem je tudi nekaj skoraj neopaznih peg. Maja ima normalno telesno težo in višino. Razjezi pa se vedno, ko kdo omeni, da sem večja od nje. Mislim, da se s tem pač ne bo nikoli sprijaznila. Njena vsakdanja garderoba je po mojem mnenju malce dolgočasna. Po navadi je oblečena v jopico, majico z dolgimi rokavi in kavbojke modre ali črne barve. Najraje pa obuje črne gležnarje ali športne čevlje številke 38.

Maja je stara 17 let in obiskuje 3. letnik na Šolskem centru Velenje, smer elektrotehnika. Je zelo dobra učenka, saj vsako leto doseže odličen uspeh. Najboljše rezultate dosega predvsem na področju matematike in fizike. K temu pripomore njena natančnost, dobra organizacija in dobre delovne navade. Rada se ukvarja tudi s športom. Rada teče, in to počne vsak večer, kar dokazuje tudi njeno vztrajnost.

Kot sem že omenila, zelo hitro menja razpoloženja. Ko je slabe volje, se razjezi za vsako malenkost, a se lahko že čez minuto smeji kot nora. Ko je dobre volje in nima veliko obveznosti, se zelo rada šali in zabava. Priskoči mi na pomoč, pa naj gre za šolo ali pa kaj drugega. Všeč mi je tudi, saj drži z mano, ko naredim kaj narobe in me brani pred starši. Večino časa se razumeva, če pa se kdaj skregava, se zagotovo zaradi njene nepotrpežljivosti in trme, saj hoče, da je vse po njenem in vedno vztraja pri svojem, tudi če nima prav.

Ker ima v šoli dobre rezultate, misli, da je pametna, ampak jaz to zanikam, saj v vseh štirinajstih letih, odkar obstajam, ni dojela, da ima najboljšo sestro na svetu.

Viktorija Glušič, 9. a

Stalne besedne zveze

LJUBEZEN

"Življenje brez ljubezni je kot dan brez sonca."

"Dragoceno ljubezen je treba osvajati, ničvredna se ponuja sama."

"Ljubezen gre skozi želodec."

"Več je vreden dan ljubezni kot deset let latinščine."

"Odsotnost ljubezen preizkuša, navzočnost jo krepi."

"Človek občuduje svet skozi tisto, kar ljubi."

"Tako v literaturi kot v ljubezni nas vedno preseneča okus drugih ljudi."

"Kdor v ljubezni preveč trpi, ga to zlomi ali pa morda utrdi."

"Prve ljubezni so kakor zobje: izpadajo brez bolečin in prepuste prostor novim."

"V ljubezni ni nihče odrasel."

"Tam, kjer vlada ljubezen, ni ne velikih ne majhnih."

"Ljubezen je kot vožnja z avtomobilom; startaš naglo, voziš prehitro, zaviraš pa, ko je že prepozno."

SREČA

"Srečno, pa ne za večno. "

"Tisti, ki jemljejo, po navadi niso srečni, srečni so tisti, ki dajejo."

"Za srečo je potrebna svoboda, za svobodo je potreben pogum."

"Kdor je srečen, bo osrečil tudi druge."

"Človek je nesrečen, ker ne ve, da je srečen."

"Dolžnost je ena sama: biti srečen."

"Ljudje pogosto spregledajo lastno srečo, tuje nikoli."

"Sreča je srečati prave ljudi, ki v tebi pustijo dobre sledi."

"Sreča je kot metulj, ki ga ne moreš uloviti, če pa mirno obsediš, lahko sede nate."

"Skrivnost sreče ni v tem, da delaš, kar ti je všeč, ampak da ti je všeč, kar delaš."

"Kdor se izogiba bolečini, tudi sreče ne bo srečal."

"Skrivnost sreče je v tem, da zmoreš najti radost v veselju drugega."

Stalne besedne zveze je zbrala Viktorija Glušič, 9. a

Zanimivosti

SVETOVNI DAN OBJEMA

Vsak človek si zasluži objem. Vsak dan ali večkrat na dan, saj ti objem osebe, ki ti veliko pomeni, takoj izboljša počutje, utrdi odnose med obema, dokazano pa je tudi, da so ljudje, ki se veliko objemajo bolj veseli, imajo radi ljudi, živali, naravo in se tudi večkrat smejejo.

Kako je nastal mednarodni dan objema?

Ameriški duhovnik Kevin Zaborney je bil mnenja, da se Američani sramujejo izkazovanja čustev v javnosti. Upal je, da bo z uvedbo novega praznika, leta 1986, vsaj malo spremenil njihovo mišljenje. Z enakim namenom pa je praznik uvedla še večina delov sveta.

Zakaj ga praznujemo ravno 21. januarja?

Po Zaborneyevem izračunu 21. januar leži točno med dvema največjima praznikoma ljubezni in družine, in sicer med božičem in valentinovim. Letos se je 21. januarja že svet že 27. leto zapored objemal v ljubezni do sočloveka.

Akcija »Podari objem«

Leta 2004 je Avstalec, znan zgolj pod psevdonimom Juan Mann, uvedel akcijo »Podari objem« (ang. Free Hugs Campaign), kjer prostovoljci 21. januarja preprosto odidejo na ceste in delijo objeme, čustva ter prijazne besede.

Viktorija Glušič, 9. a

Predstavljamo poklice

ZOBOZDRAVNIK – DOKTOR DENTALNE MEDICINE

Kdo je zobozdravnik?

Zobozdravnik je strokovnjak na področju dentalne medicine, ki je usposobljen za zdravljenje in prepoznavanje bolezenskih sprememb zob, dlesni, ustne sluznice, ustne votline in jezika.

Izobraževanje

Po končani gimnaziji se mora kandidat vpisati na medicinsko fakulteto, smer dentalna medicina. Študij traja 6 let. Ko opravi zadnji izpit na fakulteti, pridobi naziv doktor dentalne medicine. Za samostojno delo pa rabi še enoletno pripravništvo, ki ga zaključi z strokovnim izpitom.

Kaj zobozdravnik običajno dela?

Zobozdravnik med študijem dobi znanje o normalnem in bolezenskem stanju celotnega človekovega telesa in njegovega delovanja. Predvsem pa natančneje spozna področje glave in ustne votline. Pri diagnostiki bolezenskih sprememb si poleg lastnih čutil pogosto pomaga z rentgenskim slikanjem. Zobozdravnik opravlja sistematske preglede zob, premazuje in zdravi zobe, odstranjuje zobni kamen in dele zob, ki so okvarjeni zaradi zobne gnilobe.

Izdela tudi plombe in odstranjuje obolele zobne živce, zdravi in polni kanale zobnih korenin ter kirurško odstranjuje dele zob ali zobe v celoti. Lušči in gladi površino zobnih korenin in operira dlesni, nepravilno raščene in nepravilno razvite zobe in čeljusti s pomočjo ortodontskih aparatov naravnava v pravi položaj, izgubljene zobe nadomešča s prevlekami, mostički in zobnimi protezami, zobe nadomešča tudi s čeljustnimi kostnimi vsadki in jih nadgrajuje ter opravlja kirurške posege na obrazu. To dela izključno specialist čeljustne in obrazne kirurgije.

Delovna področja

Zobozdravniki običajno delajo v nam najbolj poznanih ambulantah, kjer si zdravimo zobe. Poznamo pa tudi delo v raziskovalnih in znanstvenih ustanovah, kot je inštitut za stomatološke raziskave ali inštitut za sodno medicino. Zobozdravnik lahko dela tudi v farmacevtski industriji, ki je prilagojena za zdravljenje zob.

Izdelek in storitev

Zobozdravnik najprej pregleda pacientova usta, postavi diagnozo in naredi načrt zdravljenja. Pri izdelavi plomb mu z mešanjem in strjevanjem materiala pomaga zobna asistentka. Prevleke, mostičke in proteze načrtuje, pripravi temelje, določi dimenzije in položaj ter jih vstavi v usta zobozdravnik, v zobotehničnem laboratoriju pa jih izdelata zobotehnik.

Po <http://www.ess.gov.si/povzela> Viktorija Glušič, 9. a

Spletni kotichek prihaja na pomoč

Bliža se valentinovo – dan zaljubljenecv, zato ti lahko pomagamo pri tem, da osebi, do katere čutiš nekaj več, ti je zelo ljuba, napišeš sporočilo, mi pa ga bomo objavili v spletnem časopisu. Če si bolj sramežljiv/-a, samo napiši, komu je sporočilce namenjeno, kratko besedilo, v katerem napišeš, kaj želiš sporočiti, podpisati pa se ni treba. Sporočilo vrzi v nabiralnik na hodniku.